

Pbtj. Jensens øjemål og miljøet

Af Orla Poulsen

Lokalhistorisk Arkiv for Thisted Kommune

"Hvorfor skal udgravning nu køres til stranden i Dragsbæk, kan det ikke mere køres i havnen?" En sag for Jensen.

Det er hændt, at den lokale avis beskæftiger sig tematisk med store huller i midtbyen og bunker af jord ved fjorden. Det sker, når hullerne og bunkerne bliver emnet for den almindelige snak mand og mand imellem. Hvis ikke det sker i de redaktionelle spalter, så sker det i læserbrevene. Det er også en del af det at være en lokalavis.

Den slags historier kunne man også finde i avisen for mere end 75 år siden.

"I anledning af forskellige klager over at strandkanten i Dragsbæk benyttes som losseplads for affald, og navnlig ler, således at vandet bliver urent til gene for de badende, har undertegnede i dag foretaget undersøgelse. Foruden udklip af de stedlige blade vedlægges endvidere et situationsriks, der er optaget efter øjemål"

Naturligvis – det afslører sproget - har vi her stukket næsen i en politirapport.

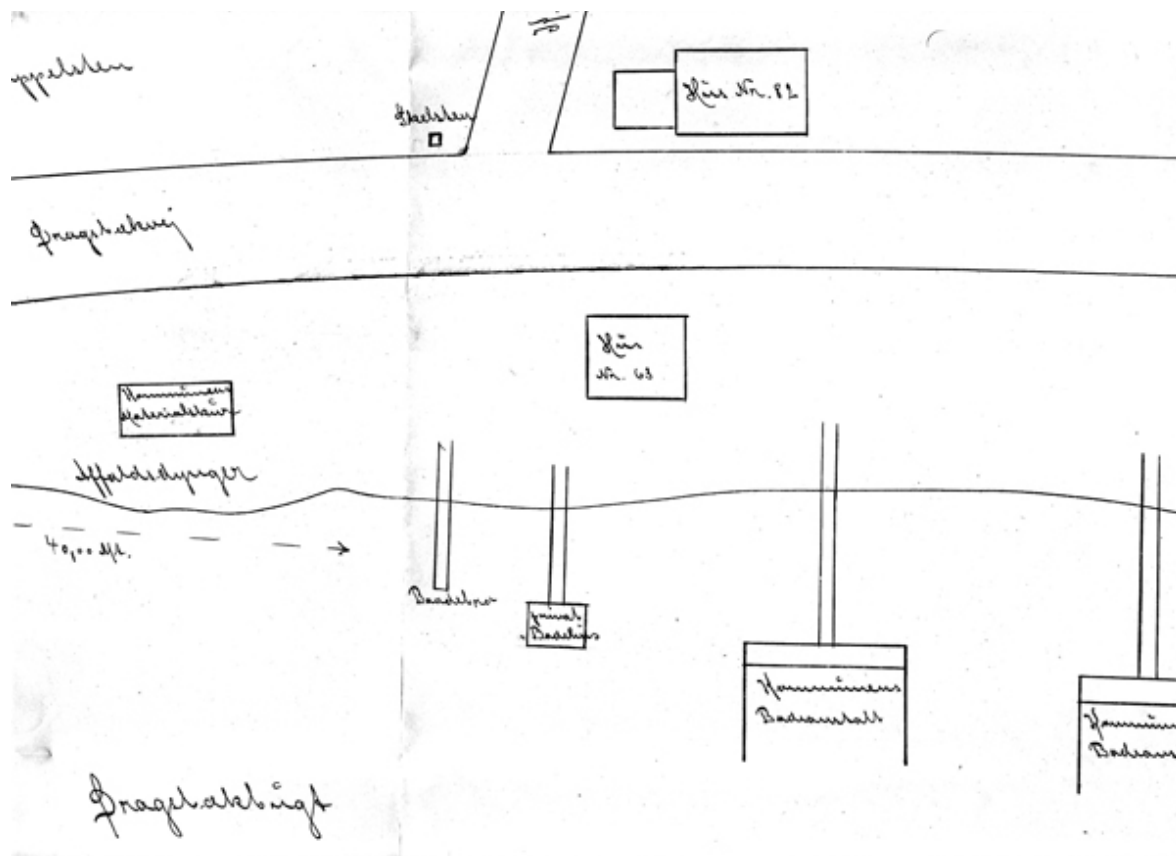
Det er politibetjent - eller pbtj., som det hedder - Alfred Jensen, der på baggrund af læserbreve i den lokale avis er gået i gang med at undersøge, om der er foregået ulovligheder på miljøområdet i sommeren 1931.

Det er gartner Larsen, der har sat gang i debatten.

Og i et af hans læserbreve hedder det bl.a.:

"For kort tid siden beklagede man sig over, at vandet i Thisted havn blev forurenet af kloakudløb. Dette kan måske ikke undgås, men da flere af de sædvanlig badende i dag kom ned til Dragsbæk, var der en svovlgul, 15-20 meter bred smudszone i vandet, der strakte sig fra legepladslinien og ud til Thykiers have (*det nuværende søbad! red.*). Hvem er det, der får lov til at bruge stranden som losseplads? Hvem er det, der giver tilladelse hertil? Den, eller de, som har givet denne tilladelse, kan altså ikke tænke så langt, at når man lægger affald fra udgravning, endda så tæt til fjorden som ca. 1 meter fra vandets normale højde, da kommer hurtigt de dage, fjorden ikke respekterer den slags skrænter; men følgen bliver – som nu i dag – og dette vil gentage sig gang på gang. Hvorfor skal udgravning nu køres til stranden i Dragsbæk, kan det ikke mere køres i havnen?"

Dagen efter – oven i købet en lørdag – indleder pbtj. Alfred Jensen sin efterforskning og nedfælder konklusionerne i rapporten. Han konstaterer, at området omkring Kappelsten stort set er ubebygget, og at der i området ligger tre badehuse – et privat og to kommunale – og at der ganske rigtigt, som påstået i gartner Larsens læserbreve, er blevet aflæsset affald langs stranden.

Politibetjent Alfred Jensens situationsplan udarbejdet i forbindelse med efterforskningen af miljø sagen i Dragsbæk sommeren 1931.

Pbtj. Jensen foretager en afhøring af pens. gasværksarbejder Chr. Thomsen, der er nærmeste nabo til gerningsstedet. Han kan navngive tre håndværkere, der alle benytter pladsen som losseplads. Pbtj. Jensen besøger efterfølgende de tre håndværkere på og forelægger anklagerne. Jo, de har da rigtignok kørt det ene læs affald efter det andet fra udgravninger ved Kappelsten og Møllevej ned til fjorden, men samstemmende og uafhængigt af hinanden erklærer de, at de havde fået lov af byrådsmedlemmerne stenhugger Sanderhoff Jensen og skrædder Dybdahl Nielsen.

Dragsbæk var et populært rekreativt område i 1930'erne.

Disse udsagn får lov at ligge søndagen over i politiets varetægt. Pbtj. Jensen har åbenbart andre sager at tage sig til eller simpelthen - og mest troligt - bare fri for tjeneste. Men straks om mandagen aflægger han besøg hos de to byrådsmedlemmer, der begge nægter at have givet nogen form for tilladelse. Skrædder Dybdahl Nielsen kan dog oplyse, at han har fået en henvendelse og svaret, at det ikke er noget, han har noget med at gøre, men "kunne tilladelse ellers erholdes, havde han intet derimod".

Politimester Brix konkluderede, at man fra politiets side ikke agtede at foretage sig videre i sagen.

Således kunne en bunke jord ved fjorden også i 1931 være anledning til megen opmærksomhed og omhyggelig myndighedsbehandling. Man kan måske endda gå så vidt her i 2007 og konkludere, at det må være det nærmeste, man kan komme et vandtæt dementi af, at historien aldrig gentager sig. Det har vi pbtj. Alfred Jensens ord - og øjemål - på.